

hvorledes der skal forholdes, naar en Eiendom bestaaer af flere forskellige Bygninger, der falde ind under forskellige Tariffspositioner. Ved Udtrykket „Eiendom“ forståes her ikke alene en enkelt Bygning, men ogsaa en Samling af flere Bygninger, der, skøndt de hver for sig kunne have en særskilt Bestemmelse, dog ere mere eller mindre uundværlige for den Virksomhed og det Formaal, der giver Eiendommen, betragtet som en Heelhed, dens eiendommelige Charakter. Hvor derimod flere Steder, der, efter de sædvanlige Begreber, hver for sig maae betragtes som forskellige Etablissementer, ere forenede under een Eier, betragtes disse som ligesaa mange forskellige Eiendomme. Da denne Opfatning stemmer med den Maade, hvorpaa Taxations- og Forsikringsprotokollerne i sin Tid ere indrettede, idet den samlede Eiendom deri opføres som eet Forsikringsnummer, medens de enkelte Bygninger anføres under forskellige Littera, har man troet, at den Betjyding, hvori Ordet „Eiendom“ paa dette Sted i Loven skal tages, lettest betegnes ved i en Parenthes at indskyde som en nærmere Forklaring de Ord: „eet Forsikrings Nr.“

Til Exempel anføres: En Hovedgaard med samtlige dertil hørende Baanings- og Avlsbygninger betragtes som eet Forsikrings-Nr., hvorunder som særlige Littera blive at opføre: Hovedbygning, Forpagter-, Forvalter-, Gartnerbolig og andre ved Hovedgaarden liggende Tjenesteboliger, om endog deri holdes særlig Huusholdning for en Familie, Stalde, Lader, Meieri- og Magazinsbygninger, Vognsture, Hønses, Svinehuse o. desl., Smedie, Kølles-Meieri- og Møllebygninger, forsaavidt de kun anvendes til Gaardens Drift eller Huusbrug, Indhegninger, Brøndredskaber, Lysthuse, Bæsthuse, Isthaldere o. desl. Derimod blive de til Hovedgaarden hørende Fæstee og Leiesteder at betragte som særskilte Forsikringsnummere. Det Samme gælder ogsaa, naar der ved Hovedgaarden er beliggende en Kirke, der ikke er sammenbygget med nogen af dens Byg-

ninger, saavel som naar der paa Hovedgaardens Grund er opført Bygninger, der efter de almindelig vedtagne Begreber betragtes som særlige Etablissementer, saasom et Teglværk, en Kro, en Mølle, hvor Korn formales til Forhandling, et Brænderi o. s. fr.

Naar, i Genhold til Bestemmelsen i § 4, den Bygning af 1ste Afdeling, der er adskilt fra andre Bygninger ved en Afstand af mindst 1 Alen eller ved en forsvaerlig Brandmuur, betragtes som tilstrækkelig isoleret, er det anseet som en Selsfølge, at denne Regel ogsaa maa bringes i Anvendelse paa de flere til samme Eiendom hørende Bygninger af denne Bestaaffenhed, saa at Contingentet beregnes af hver enkelt Bygningss Forsikringssum, og ikke af deres sammenlagte Beløb. Heraf følger, at heller ikke den straataffede Bygning, der paa foransførte Maade er adskilt fra en Bygning af 1ste Afdeling, kan sammenlægges med denne første og Contingentet beregnes efter det sammenlagte Forsikringsbeløb. Hvor derimod de forskellige Bygninger ikke paa foransførte Maade ere adskilte, maae de betragtes som een samlet Bygning, og Contingentet deraf beregnes med det høieste Beløb, der efter Tariffen skal svares for nogen Deel af denne.

Da den nægældende Lovgivning ikkun fordrer en Afstand af 50 Alen imellem de forskellige Eiere tilhørende straataffede Bygninger, er det formeent, at naar en saadan Afstand findes imellem flere til samme Eiendom hørende Bygninger af 2den Afdeling, bør Contingentet af disse ogsaa kun beregnes efter deres egen Forsikringssum, uden Hensyn tvært til deres indbyrdes Afstand. Hvor derimod ikke findes en saadan Afstand, bør de med Hensyn til Contingentets Beregning betragtes som een samlet Bygning.

Hvor et fremmed Sted ligger i en saadan Nærhed, at der paa Grund af denne Beliggenhed bliver at svare et høiet Contingent, maa denne Forhøjelse træffe det hele Complex, der ifølge Sam-